

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 13399/2022

Αριθμός κατάθεσης ανακοπής:

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή , Πρόεδρο Πρωτοδικών, η οποία ορίσθηκε από το Διευθύνοντα το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, και τη Γραμματέα

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 27η Σεπτεμβρίου 2022, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΠΤΟΥΣΑΣ: του , Α.Φ.Μ. , κάτοικος , που παραστάθηκε ΔΙΑ του πληρεξουσίου δικηγόρου ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ ΑΛΕΞΙΟΥ με Α.Μ. 019829 του Δ.Σ. ΑΘΗΝΩΝ, ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «

», η οποία εδρεύει στο , επί της οδού αριθμ. , με αριθμ. ΓΕΜΗ με Α.Φ.Μ. νομίμως αδειοδοτηθείσα από την Τράπεζα της Ελλάδος (Αρ. απόφασης της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος), ως Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις σε συνδυασμό με την Πράξη της Εκτελεστικής Επιτροπής της Τράπεζας της Ελλάδος, ως διάδικος μη δικαιούχος και ως νομίμως εκπροσωπείται, ως εντολοδόχος και ειδική πληρεξούσια, αντιπρόσωπος και αντίκλητος της εταιρείας με την επωνυμία

», μιας εταιρίας συγκεκριμένου είδους επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, συσταθείσας σύμφωνα με τους νόμους της , με έδρα στον νομίμως καταχωρημένης με αριθμό , ως νομίμως εκπροσωπείται δυνάμει του

από 29 Ιουνίου 2018 Πληρεξουσίου, η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της
Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία «
», η οποία εδρεύει στην (οδός), με
αριθμό , Αρ. ΓΕΜΗ και ΑΦΜ
Δ.Ο.Υ. , όπως εκπροσωπείται νόμιμα, κατόπιν μεταβίβασης
ληξιπρόθεσμων απαιτήσεων της από καταναλωτικά/επιχειρηματικά δάνεια και
πιστωτικές κάρτες, δυνάμει της από 2 Ιουλίου 2018 Σύμβασης Πώλησης και
Μεταβίβασης Επιχειρηματικών Απαιτήσεων, όπως αυτή καταχωρήθηκε
νομίμως στα δημόσια βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών στον τόμο και
αύξ. αριθ. των βιβλίων και με αρ. πρωτ. , σύμφωνα με τις
διατάξεις του Ν. 4354/2015 (άρθρο 3 παρ. 3 σε συνδυασμό με το άρθρο 3 του
Ν. 2844/2000), που παραστάθηκε ΔΙΑ της πληρεξούσιας δικηγόρου
με Α.Μ. του Δ.Σ. , η οποία
κατέθεσε προτάσεις.

Η ανακόπτουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 21-3-2022 και με αριθμό έκθεσης
κατάθεσης ανακοπή της, η οποία προσδιορίστηκε να
συζητηθεί αρχικά στη δικάσιμο της 11-5-2022 και κατόπιν αναβολής στη
δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων,
αφού ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα
αναφέρονται στα πρακτικά συνεδρίασης και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τη διάταξη του άρθρου 972 παρ. 1 περ. β' του ΚΠολΔ που ορίζει
ότι η αναγγελία πρέπει να περιέχει, πλην άλλων, και περιγραφή της
απαίτησης του δανειστή που αναγγέλλεται, σε συνδυασμό προς τη διάταξη
του άρθρου 159 αριθ. 3 του ίδιου Κώδικα, κατά την οποία η παράβαση
διάταξης που ρυθμίζει τη διαδικασία και ιδίως τον τύπο κάποιας διαδικαστικής
πράξης συνεπάγεται ακυρότητα, αν προκάλεσε στο διάδικο που την προτείνει

βλάβη, η οποία δεν μπορεί να αποκατασταθεί διαφορετικά παρά μόνο με την κήρυξη της ακυρότητας, προκύπτει ότι η αναγγελία, ως πράξη της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης, πρέπει να περιέχει περιγραφή της απαίτησης που αναγγέλλεται και του προνομίου της. Ενόψει όμως του ότι η αναγγελία αποτελεί την πρώτη επιθετική εξώδικη διαδικαστική πράξη και το αρχικό δικόγραφο, με το οποίο εισάγεται στη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης και ειδικότερα της κατάταξης η απαίτηση του αναγγελλόμενου δανειστή, στο περιεχόμενο δε του αναγγελτηρίου, οφείλουν να απαντήσουν, με τις παρατηρήσεις τους (άρθρο 974 ΚΠολΔ) και την ανακοπή (άρθρο 979 ΚΠολΔ), ο οφειλέτης, ο επισπεύδων και οι άλλοι δανειστές που έχουν αναγγεληθεί και με βάση το περιεχόμενο αυτό, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού και το δικαστήριο της ανακοπής θα προβούν στην κατάταξη ή στην απόρριψη της απαίτησης που αναγγέλθηκε, το αναγγελτήριο πρέπει να παρέχει στο μεν οφειλέτη και στους άλλους δανειστές τα απαραίτητα για την άμυνά τους στοιχεία, στο δε υπάλληλο του πλειστηριασμού τις προϋποθέσεις για να μπορεί να ελέγξει τη νομιμότητα και τη βασιμότητα της απαίτησης. Μεταξύ των προϋποθέσεων αυτών είναι και η ύπαρξη του προνομίου, τα πραγματικά περιστατικά του οποίου πρέπει να περιέχει το αναγγελτήριο, όταν μάλιστα αυτά δεν συμπίπτουν με εκείνα, στα οποία στηρίζεται η απαίτηση και να περιέχεται αίτημα για προνομακή κατάταξη. Επομένως, το δικόγραφο της αναγγελίας είναι άκυρο, λόγω αοριστίας της αναφερόμενης σ' αυτό απαίτησης, μόνον όταν η περιγραφή αυτής, καθώς και του τυχόν υφιστάμενου προνομίου της είναι τόσο ελλιπής, ώστε να μην μπορούν ο οφειλέτης και οι λοιποί δανειστές να αντικρούσουν την αναγγελία κατά την άσκηση του δικαιώματος υπεράσπισής τους, κατά τα άρθρα 974 και 979 ΚΠολΔ και να υφίσταται έτσι βλάβη (ΑΠ 885/2019, ΑΠ 194/2018). Έτσι, για την πληρότητα της αναγγελίας, δεν είναι αναγκαία η εξειδίκευση της απαίτησης και του προνομίου, στο βαθμό που απαιτείται επί ανακοπής (άρθρ. 216 παρ. 1 και 585 ΚΠολΔ), για τον αναγγεθέντα δικαιούχο της απαίτησης, ανεξαρτήτως της δικονομικής θέσης του στη δίκη της ανακοπής, γιατί το αναγγελτήριο δεν αποτελεί προδικασία κύριας ή παρεμπόπτουσας αίτησης για δικαστική προστασία, κατά την έννοια του άρθρου 111 ΚΠολΔ, αφού αφενός μεν η αναγκαστική εκτέλεση είναι διαδικασία και όχι δίκη, αφετέρου δε με την αναγγελία, το δικόγραφο της οποίας απλώς επιδίδεται στον υπάλληλο

(συμβολαιογράφο) του πλειστηριασμού, δεν γίνεται παράσταση ενώπιον δικαστικής αρχής, αλλά ανακοίνωση της σχετικής με την κατάταξή του βούλησης του αναγγελλόμενου δανειστή ενώπιον του υπαλλήλου του πλειστηριασμού. Αντίστοιχα, ο τελευταίος δεν αποτελεί δικαστική αρχή ούτε ειδικό δικαιοδοτικό όργανο, αλλά ενεργεί ως βοηθητικό όργανο κατά τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης, συντάσσοντας εν τέλει τον πίνακα κατάταξης των δανειστών στους οποίους θα διανεμηθεί το πλειστηρίασμα (άρθρ. 974 ΚΠολΔ), χωρίς όμως δεσμευτική διάγνωση των σχετικών απαιτήσεών τους, γι' αυτό και η κατάταξή τους υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο με την προβλεπόμενη στο άρθρ. 979 ΚΠολΔ ανακοπή κατά του πίνακα. Κατά συνέπεια, για την πληρότητα της περιγραφής της αναγγελλόμενης απαίτησης, αρκεί η μορφολογική εξατομίκευσή της ως προς το είδος και το προνόμιο κατάταξής της, μπορεί δε να συμπληρώνεται νομίμως από δημόσια έγγραφα που είναι κατατεθειμένα στον υπάλληλο του πλειστηριασμού και είναι προσιτά σε όλους (ΑΠ 885/2019, ΑΠ 1580/2013, ΑΠ 1087/2013, ΑΠ 949/2011, ΑΠ 545/2006, ΑΠ 1636/2002).

Με την κρινόμενη ανακοπή, η ανακόπτουσα ζητεί, για τους λόγους που ειδικότερα εκθέτει, να ακυρωθεί: η από 4-3-2022 αναγγελία της καθ'ης σε βάρος της ανακόπτουσας με την οποία αναγγέλλεται στον διενεργηθέντα την 23-2-2022 Ηλεκτρονικό Πλειστηριασμό, που επισπεύσθηκε από την <

» και δυνάμει της υπ' αριθμ. κατασχετήριας έκθεσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Θεσσαλονίκης ενώπιον της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης, , κατοίκου Θεσσαλονίκης, η οποία ασκήθηκε από την καθ'ης προκειμένου να ικανοποιηθούν από το εκπλειστηρίασμα οι αναγγελλόμενες απαιτήσεις της και να ακυρωθεί η κατάθεση στη συμβολαιογράφο του πλειστηριασμού , των εγγράφων με τα οποία φέρονται να αποδεικνύονται οι αναγγελλόμενες απαιτήσεις της καθ'ης. Τέλος, ζητεί να καταδικαστεί η καθ'ης η ανακοπή στα δικαστικά της έξοδα.

Η κρινόμενη ανακοπή που ερείδεται στη διάταξη του άρθρου 933 παρ. 1 ΚΠολΔ, παραδεκτώς εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιου παρόντος Δικαστηρίου, το κατασχεθέν ακίνητο

βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη, για να συζητηθεί κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (614 επ. ΚΠολΔ), σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 937 παρ. 3 ΚΠολΔ, 972 επ..., 1043 ΚΠολΔ. Ασκήθηκε δε εμπροθέσμως, ήτοι εντός της προβλεπόμενης από τη διάταξη του άρθρου 1043 παρ. 4 ΚΠολΔ προθεσμίας, καθώς η επίδοσης της αναγγελίας έλαβε χώρα την 9-3-2022, η δε κρινόμενη ανακοπή κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου στις 21-3-2022. Κατόπιν των ανωτέρω, η ανακοπή είναι παραδεκτή. Επομένως, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς το ορισμένο, τη νομική και ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της.

Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ν. 4354/2015 σχετικά με τη διαχείριση μη εξυπηρετούμενων δανείων: «1. Η σύμβαση πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων από συμβάσεις δανείων και πιστώσεων, που έχουν χορηγηθεί από πιστωτικά ή χρηματοδοτικά ιδρύματα πλην της περίπτωσης δ' της παρ. 5 του άρθρου 2 του Ν. 4261/2014, υπόκειται σε συστατικό έγγραφο τύπο και αντικείμενό της μπορεί να είναι μεμονωμένες απαιτήσεις ή ομάδες απαιτήσεων κατά οποιουδήποτε δανειολήπτη, μη εφαρμοζόμενου στην περίπτωση αυτή του άρθρου 479 ΑΚ. Άλλα δικαιώματα, ακόμα κι αν δεν αποτελούν παρεπόμενα δικαιώματα κατά την έννοια του άρθρου 458 ΑΚ, εφόσον συνδέονται με τις μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις, μπορούν να μεταβιβάζονται μαζί με αυτές. Η πώληση των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων διέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 513 επ. ΑΚ, η δε μεταβίβαση από τις διατάξεις των άρθρων 455 επ. ΑΚ, εφόσον οι διατάξεις αυτές δεν αντίκεινται στις διατάξεις του παρόντος άρθρου. 2. ... 3. Η σύμβαση πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων καταχωρίζεται στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του Ν. 2844/2000 (Α' 220) ... Από την καταχώριση της σχετικής σύμβασης επέρχεται η μεταβίβαση των πωλούμενων απαιτήσεων του μεταβιβάζοντος πιστωτικού ιδρύματος. ... 4. Αναγγελία της καταχώρισης γίνεται ατύπως προς τους οφειλέτες και τους εγγυητές με κάθε πρόσφορο μέσο, συμπεριλαμβανομένων και των μέσων ηλεκτρονικής επικοινωνίας. Πριν από την καταχώριση δεν αποκτώνται έναντι τρίτων δικαιώματα που απορρέουν από τη μεταβίβαση απαιτήσεων της παραγράφου 1...». Κατά δε το άρθρο 1 παρ. 1γ και δ του ιδίου Ν. 4354/2015 «γ, Η πώληση των παραπάνω απαιτήσεων είναι ισχυρή μόνο εφόσον έχει υπογραφεί συμφωνία ανάθεσης διαχείρισης μεταξύ εταιρίας απόκτησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις

και εταιρίας διαχείρισης απαιτήσεων που αδειοδοτείται και εποπτεύεται κατά τον παρόντα νόμο από την Τράπεζα της Ελλάδος. Η προϋπόθεση αυτή οφείλει να πληρούται και σε κάθε περαιτέρω μεταβίβαση. Τα δικαιώματα που απορρέουν από τις μεταβιβαζόμενες λόγω πώλησης απαιτήσεις δύνανται να ασκούνται μόνο μέσω των εταιριών διαχείρισης της παρούσας παραγράφου...

δ. Οι διατάξεις του παρόντος δεν επηρεάζουν την εφαρμογή των διατάξεων του νόμου 3156/2003...». Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 1 και 2 του Ν. 3156/2003, η τιτλοποίηση απαιτήσεων είναι η μεταβίβαση επιχειρηματικών απαιτήσεων λόγω πώλησης με σύμβαση που καταρτίζεται εγγράφως μεταξύ «μεταβιβάζοντος» και «αποκτώντος» σε συνδυασμό με την έκδοση και διάθεση, με ιδιωτική τοποθέτηση μόνον, ομολογιών οποιουδήποτε είδους ή μορφής, η εξόφληση των οποίων πραγματοποιείται με τους προβλεπόμενους στον ανωτέρω νόμο τρόπους. «Μεταβιβάζων» είναι μόνο έμπορος με κατοικία ή έδρα στην Ελλάδα ή στην αλλοδαπή, εφόσον έχει εγκατάσταση στην Ελλάδα (άρα και τραπεζικές ανώνυμες εταιρίες) και «αποκτών» είναι το νομικό πρόσωπο ή νομικά πρόσωπα, που έχουν ως αποκλειστικό σκοπό την απόκτηση επιχειρηματικών απαιτήσεων για την τιτλοποίησή τους σύμφωνα με το νόμο αυτόν («εταιρεία ειδικού σκοπού»), προς τα οποία μεταβιβάζονται λόγω πώλησης οι επιχειρηματικές απαιτήσεις, εκδότης δε των ομολογιών είναι ο ίδιος ο αποκτών. Οι απαιτήσεις που μεταβιβάζονται με σκοπό την τιτλοποίηση μπορεί να είναι απαιτήσεις κατά οποιουδήποτε τρίτου ακόμη και των καταναλωτών, υφιστάμενες ή μελλοντικές, εφόσον αυτές προσδιορίζονται ή είναι δυνατόν να προσδιοριστούν με οποιονδήποτε τρόπο (βλ. άρθρο 10 παρ. 6 του ως άνω νόμου). Περαιτέρω, η σύμβαση μεταβίβασης των τιτλοποιούμενων επιχειρηματικών απαιτήσεων καταχωρίζεται σε δημόσια βιβλία σε περίληψη που περιέχει τα ουσιώδη στοιχεία αυτής, σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ν. 2844/2000 (βλ. άρθρο 10 παρ. 8 του Ν. 3156/2003). Από την καταχώριση της σχετικής σύμβασης επέρχεται η μεταβίβαση των τιτλοποιούμενων απαιτήσεων, εκτός αν άλλως ορίζεται στους όρους της σύμβασης, η δε μεταβίβαση (εκχώρηση) αναγγέλλεται εγγράφως από τον μεταβιβάζοντα ή την Εταιρία Ειδικού Σκοπού στον οφειλέτη (βλ. άρθρο 10 παρ. 9 του Ν. 3156/2003). Συνοπτικώς, τα στοιχεία που περιέχονται στο άνω έντυπο με την προκαθορισμένη μορφή είναι: α) τα στοιχεία των συμβαλλομένων, β) οι όροι της σύμβασης (λ.χ. νόμισμα και ποσό του

τιμήματος της αγοράς), γ) ο τύπος των επιχειρηματικών απαιτήσεων, δ) το οφειλόμενο κεφάλαιο ανά επιχειρηματική απαίτηση και ανά σύνολο, ε) τα στοιχεία των οφειλετών και οι παρεπόμενες εμπράγματα και ενοχικές απαιτήσεις. Περαιτέρω, ο ως άνω νόμος προβλέπει ότι επί μία τέτοιας μεταβιβάσεως επιχειρηματικών απαιτήσεων από Τράπεζα σε μία εταιρεία ειδικού σκοπού είναι δυνατό να ανατεθεί με έγγραφη σύμβαση, η οποία σημειώνεται στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 (§ 16), η διαχείριση των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων σε πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα, το οποίο στην περίπτωση που η εταιρεία ειδικού σκοπού (αποκτήσεως) δεν εδρεύει στην Ελλάδα, πρέπει να είναι εγκατεστημένο στην Ελλάδα. Ειδικότερα, για την ως άνω σύμβαση διαχείρισεως, η οποία κατά τα εννοιολογικά της στοιχεία ταυτίζεται με τη σύμβαση εντολής (713 επ. ΑΚ) και αντιπροσωπεύσεως (211 επ. ΑΚ), η παράγραφος 14 του ως άνω άρθρου 10, ορίζει τα ακόλουθα: "Με σύμβαση που συνάπτεται εγγράφως η είσπραξη και εν γένει διαχείριση των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων μπορεί να ανατίθεται σε πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα που παρέχει νομίμως υπηρεσίες σύμφωνα με το σκοπό του στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, στον μεταβιβάζοντα ή και σε τρίτο, εφόσον ο τελευταίος είτε είναι εγγυητής των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων είτε ήταν επιφορτισμένο με τη διαχείριση ή την είσπραξη των απαιτήσεων πριν τη μεταβίβασή τους στον αποκτώντα. Αν η εταιρεία ειδικού σκοπού δεν εδρεύει στην Ελλάδα και οι μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις είναι απαιτήσεις κατά καταναλωτών πληρωτές στην Ελλάδα, τα πρόσωπα στα οποία ανατίθεται η διαχείριση πρέπει να έχουν εγκατάσταση στην Ελλάδα. Σε περίπτωση υποκατάστασης του διαχειριστή, ο υποκατάστατος ευθύνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρου με τον διαχειριστή". Από τα παραπάνω, είναι σαφές ότι η ως άνω εταιρεία διαχειρίσεως ενεργεί πράξεις διαχειρίσεως ως αντιπρόσωπος και για λογαριασμό της εταιρείας ειδικού σκοπού (αποκτήσεως). Ο νόμος, στην περίπτωση της μεταβίβασης απαιτήσεων με σκοπό την τιτλοποίηση κατά τους ορισμούς του ν. 3156/2003, δεν απονέμει στην εταιρεία διαχειρίσεως (με την οποία συμβάλλεται η εταιρεία αποκτήσεως) την ιδιότητα του μη δικαιούχου ή μη υπόχρεου διαδίκου, έστω και έμμεσα χωρίς πανηγυρική) διατύπωση ώστε η τελευταία να ασκεί ως μη δικαιούχος διάδικος, κατά παραχώρηση του νομοθέτη, αγωγές και άλλα ένδικα βοηθήματα ενώπιον των δικαστηρίων για τα δικαιώματα της εταιρείας

αποκτήσεως, αιτούμενη έννομη προστασία στο όνομά του, όπως ρητά πράττει για τις εταιρίες διαχειρίσεως του ν. 4354/2015 στο άρθρο 2 § 4 αυτού. Με άλλα λόγια δεν της απονέμει ενεργητική κατ' εξαίρεση νομιμοποίηση. Ρυθμίζει απλά τους όρους και το πλαίσιο της εκτελέσεως εξώδικων διαχειριστικών (νομικών ή υλικών) πράξεων με σκοπό την είσπραξη (για λογαριασμό της εντολέα της, δικαιούχου) των απαιτήσεων από τους οφειλότες. Εξάλλου η ανάγκη αποσυμφορήσεως και απαλλαγής των ελληνικών συστημικών τραπεζών από τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια πελατών τους υπήρξε πιεστική, κι έτσι εισήχθη στην ελληνική έννομη τάξη με το ν. 4354/2015 (άρθρα 1 - 3) μία νέα, εντελώς διάφορη από την προηγούμενη, διαδικασία μεταβιβάσεως, αποκτήσεως και διαχείρισεως μη εξυπηρετούμενων και αργότερα και εξυπηρετούμενων τραπεζικών δανείων και πιστώσεων. Ωστόσο, με το ν. 4904/2015 δεν καταργήθηκε η καθιερωθείσα με το ν. 3156/2003 δυνατότητα αποκτήσεως και διαχείρισεως επιχειρηματικών δανείων κ.λ.π. με τιλοποίηση. Εξακολούθησε και εξακολουθεί να ισχύει για τις μεταβιβάσεις απαιτήσεων που γίνονται με τους δικούς του όρους και διαδικασία. Μάλιστα, για να μην υπάρξει σύγχυση για τις εφαρμοζόμενες σε κάθε περίπτωση νομοθετικές ρυθμίσεις, ρητά ορίσθηκε στο άρθρο 1 § 1 περ. δ' του ν. 4954/2015 ότι "Οι διατάξεις του παρόντος δεν επηρεάζουν την εφαρμογή των διατάξεων των νόμων 3106/2003 (Α' 157), ν. 1905/1990 (Α' 1411, 1665/1986 (Α' 194), 3606/2007 (Α' 195) και 4261/2014 (Α' 100)" (ΑΠ 909/2021 στην ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ). Περαιτέρω, με το Ν. 4354/2015 εισήχθησαν στην ελληνική έννομη τάξη δύο διακριτά εταιρικά σχήματα οι "εταιρείες αποκτήσεως" (ΕΑΑΔΠ) και οι "εταιρείες διαχείρισεως" απαιτήσεων εκ δανείων και πιστώσεων (ΕΔΑΔΠ), οι οποίες δραστηριοποιούνται υπό την εποπτεία της Τραπεζής της Ελλάδος, ενώ προβλέπονται δύο νέα συμβατικά μορφώματα, η σύμβαση πώλησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις και η σύμβαση διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις. Αμφότερα τα συμβατικά μορφώματα υπόκεινται σε σοβαρούς περιορισμούς, ως προς τον τύπο, τα πρόσωπα που δικαιούνται να συμβληθούν και το περιεχόμενο τους (1 § 1 στ. α', β', 1 § 1 στ. γ', 2 § 1 Ν. 4354/2015 κ.α.). Σύμφωνα με το άρθρο 1 § 1 στ. β' Ν. 4354/2015 συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση πώλησης μπορούν να είναι μόνον πιστωτικά ιδρύματα ως πωλητές και μόνον ΕΑΑΔΠ ως αγοραστές. Αντίστοιχα στη σύμβαση διαχείρισης δύνανται να

συμβάλλονται αφενός πιστωτικά ιδρύματα ή ΕΑΑΔΠ και αφετέρου ΕΔΑΔΠ. Ειδικότερα, οι ΕΔΑΔΠ είναι ανώνυμες εταιρίες ειδικού και αποκλειστικού σκοπού που αποτελούν χρηματοδοτικά ιδρύματα και οφείλουν να λαμβάνουν ειδική άδεια λειτουργίας από την ΤτΕ (παρ. 1α). Αντικείμενο της δραστηριότητάς τους ορίζεται η διαχείριση των απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις πιστωτικών ή χρηματοδοτικών ιδρυμάτων (άρθρο 1 παρ. 1α), οι οποίες μπορεί να είναι είτε καθυστερούμενες είτε ενήμερες. Το άρθρο 2 §§ 1 - 3 Ν. 4354/2015 προβλέπει ότι στις Εταιρίες Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις (Ε.Δ.Α.Δ.Π.) δύναται να ανατίθεται η διαχείριση απαιτήσεων από συμβάσεις δανείων ή και πιστώσεων που έχουν χορηγηθεί ή χορηγούνται από πιστωτικά ή χρηματοδοτικά ιδρύματα, πλην του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων (2 § 1 Ν. 4354/2015 και 2 § 5 στ. δ` Ν. 4261/2014 σε συνδυασμό). Η παραπάνω ρύθμιση εισάγει διττό περιορισμό ως προς το υποκειμενικό πεδίο εφαρμογής της. Αφενός εξουσιοδοτών μπορεί να είναι μόνον πιστωτικό ίδρυμα ή ΕΑΑΔΠ, ενώ διαχειριστής μπορεί να είναι μόνον αδειοδοτημένη ΕΔΑΔΠ (1 § 1 στ. α` Ν. 4354/2015). Αντίστοιχα, η μεταβίβαση απαιτήσεων από πιστωτικές συμβάσεις που ρυθμίζεται στο άρθρο 3 Ν. 4354/2015, μπορεί να γίνεται μόνον προς αδειοδοτημένη ΕΑΑΔΠ (ή αλλοδαπή ανάλογη εταιρεία που έχει εγκατασταθεί νόμιμα στην Ελλάδα, με τις προϋποθέσεις του άρθρου 1 § 1β, στ`, ββ, και γγ` Ν. 4354/2015). Η σύμβαση ανάθεσης διαχείρισης απαιτήσεων υπόκειται σε συστατικό έγγραφο τύπου (2 § 2 εδ. α` Ν. 4354/2015) και περιλαμβάνει κατ` ελάχιστο περιεχόμενο τα ακόλουθα: (α) τις προς διαχείριση απαιτήσεις και το τυχόν στάδιο μη εξυπηρέτησης κάθε απαίτησης (β) τις πράξεις της διαχείρισης, οι οποίες μπορεί να συνίστανται ιδίως στη νομική και λογιστική παρακολούθηση, την είσπραξη, τη διενέργεια διαπραγματεύσεων με τους οφειλέτες των προς διαχείριση απαιτήσεων και τη σύναψη συμβάσεων συμβιβασμού κατά την έννοια των άρθρων 871 - 872 ΑΚ ή ρύθμισης και διακανονισμού οφειλών σύμφωνα με τον Κώδικα Δεοντολογίας, όπως έχει θεσπισθεί με την υπ` αριθμ. 116/25.8.2014 απόφαση της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος κατ` εφαρμογή της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 4224/2013- (γ) την καταβλητέα αμοιβή διαχείρισης, η οποία σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί να μετακυλιέται στον υπόχρεο καταβολής της απαίτησης. Ως αναγγελία λογίζεται η καταχώριση της σύμβασης στο δημόσιο

βιβλίο του άρθρου 3 του Ν. 2844/2000, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 8 του ίδιου άρθρου. Πριν από την αναγγελία δεν αποκτώνται έναντι τρίτων δικαιώματα που απορρέουν από τη μεταβίβαση (εκχώρηση) λόγω πώλησης της παραγράφου 1 (βλ. άρθρο 10 παρ. 10 του Ν. 3156/2003). Η ανωτέρω καταχώριση γίνεται με δημοσίευση (κατάθεση εντύπου, η μορφή του οποίου καθορίστηκε με την 161/337/2003 απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης - ΦΕΚ Β' 1688/2003 και ήδη με την ΥΑ 207/2020) στο ενεχυροφυλακείο του τόπου της κατοικίας ή της έδρας του μεταβιβάζοντος, ως ενεχυροφυλακεία δε έως την ίδρυση τους με π. δ. ορίζονται τα κατά τόπους λειτουργούντα σήμερα υποθηκοφυλακεία ή κτηματολογικά γραφεία της έδρας των Πρωτοδικείων. Από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων των Ν. 4354/2015 και 3156/2003 προκύπτει ότι η μεταβίβαση απαιτήσεων κατά τους ορισμούς τους γίνεται με έγγραφο τύπου και συντελείται με την καταχώριση της σύμβασης πώλησης στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του Ν. 2844/2000, από την οποία (καταχώριση) αποκτώνται τα δικαιώματα του αναδόχου έναντι του τρίτου οφειλέτη και πριν την αναγγελία της εκχώρησης στον τελευταίο, αφού ως τέτοια ισχύει πλασματικά εκ του νόμου η καταχώριση της σύμβασης στο βιβλίο αυτό κατά τους ορισμούς του άρθρου 10 παρ. 10 του Ν. 3156/2003, εφόσον πρόκειται για τιτλοποίηση απαιτήσεων, η δε διαχείριση των μεταβιβασθεισών απαιτήσεων ανατίθεται υποχρεωτικά σε εταιρία διαχείρισης απαιτήσεων που αδειοδοτείται και εποπτεύεται κατά το Ν. 4354/2015 από την Τράπεζα της Ελλάδος. Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 925 παρ.1 του ΚΠολΔ, «Ο καθολικός ή ειδικός διάδοχος του δικαιούχου δεν μπορεί να αρχίσει ή να συνεχίσει την αναγκαστική εκτέλεση πριν κοινοποιηθούν σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση η επιταγή και τα έγγραφα που τον νομιμοποιούν». Δηλαδή, οφείλει να κοινοποιήσει στον καθού η εκτέλεση επιταγή προς εκτέλεση και τα έγγραφα που τον νομιμοποιούν. Η υποχρέωση αυτή επιβάλλεται τόσο για την έναρξη, όσο και για τη συνέχιση της υπό του δικαιοπαρόχου αρξαμένης εκτελέσεως και πρέπει να γίνεται ακόμα και όταν ο καθού η εκτέλεση έλαβε άλλοθεν γνώση της διαδοχής. Ως έγγραφα που νομιμοποιούν το διάδοχο νοούνται αυτά που υποδεικνύουν τη διαδοχή και πρέπει να κοινοποιούνται είτε αυτά είναι δημόσια, είτε ιδιωτικά. Απαιτείται δε η επίδοση ολοκλήρων των εγγράφων και όχι αποσπασμάτων. Αυτά πρέπει να κοινοποιούνται ως

πρωτότυπα επίσημα έγγραφα, μη αρκούσης, της απλής μνείας τούτων στην επιταγή. Η παράβαση του άρθρου 925 παρ. 1 του ΚΠολΔ συνεπάγεται ακυρότητα της εκτέλεσης ανεξαρτήτως βλάβης, δεδομένου ότι, η φράση του νόμου «δεν δύναται να αρχίσει ή να συνεχίσει την αναγκαστική εκτέλεση» είναι ισοδύναμη με την απειλή ακυρότητας. Περαιτέρω, στην περίπτωση της (οιονεί) καθολικής διαδοχής ανάγκη για εξακρίβωση του φορέα συγκεκριμένων δικαιωμάτων της διαδοχής δεν υφίσταται (όπως π.χ. στην περίπτωση συγχώνευσης τραπεζικών εταιριών δι' απορροφήσεως) διότι, η περιουσία της απορροφώμενης εταιρείας μεταβαίνει ως σύνολο στην απορροφώσα εταιρεία, ώστε να αρκούν τα έγγραφα, που πιστοποιούν τη συνολική αυτή περιουσιακή μετατόπιση για την απόδειξη της αλλαγής του φορέα του συνόλου των ουσιαστικών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, άρα και της νομιμοποίησεως (ΑΠ 345/2006 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, βλ. όμως κατωτέρω ως προς το ότι αρκεί και η επίδοση αποσπάσματος των νομιμοποιητικών εγγράφων, ΕφΘεσ 177/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Αντίθετα όμως με τα όσα απαιτούνται για την οιονεί καθολική διαδοχή και την καθολική διαδοχή, όπως προεκτέθηκε ανωτέρω, η ουσιαστικού δικαίου σύμβαση πρέπει να κοινοποιείται στην περίπτωση της ειδικής διαδοχής, διότι εκεί είναι απαραίτητη η αναγωγή στις επιμέρους συμφωνίες (λ.χ. της εκχωρήσεως), ώστε να διαπιστωθεί ο φορέας του επιδικίου δικαιώματος, που αποτελεί ουσιαστικό συστατικό στοιχείο της νομιμοποίησεως. Εξάλλου, με την έναρξη της διαδικασίας της εκτέλεσης, θα πρέπει να κοινοποιηθεί από τον εντολέα επιταγή με τα σχετικά της διαδοχής νομιμοποιητικά του έγγραφα. Η διάταξη θα πρέπει να θεωρηθεί ότι, εφαρμόζεται και στην περίπτωση ανάθεσης της είσπραξης απαιτήσεων από τραπεζικά δάνεια ή πιστώσεις σε διαχειριστική εταιρία του άρθρου 1 του Ν. 4354/2015, όπως τροποποιήθηκε, η οποία οφείλει να κοινοποιήσει την οικεία διαχειριστική σύμβαση, όπως επίσης, όταν η διαχείριση της έχει ανατεθεί από εταιρία απόκτησης τέτοιων απαιτήσεων, και πιστοποιητικού καταχώρισης στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του Ν. 2844/2000 της σύμβασης πώλησης και μεταβίβασής τους στην τελευταία. Η παράβαση της διάταξης συνεπάγεται ακυρότητα ανεξάρτητα από βλάβη, λόγω της αυστηρότητας στη διατύπωσή της, που ισοδυναμεί με απειλή ακυρότητας και είναι χωρίς σημασία, αν ο καθού η εκτέλεση είχε λάβει άλλοθεν γνώση της διαδοχής (ΑΠ 345/2006 ο.π., Γέσιου - Φαλτσή "Δίκαιο

Αναγκαστικής Εκτέλεσης"- έκδοση 2017 -/- σελ.450, Π.Μάζη σε "Ερμηνεία Κ,Πολ.Δ. Κεραμέα- Κονδύλη-Νίκα"- 2η έκδοση 2021- άρθρο 925-σελ. 163-165). Η ratio legis της θεσπισθείσας ειδικής πρόσθετης διατύπωσης του άρθρου 925 ΚΠολΔ εντοπίζεται στην αποφυγή αιφνιδιασμού του καθού η εκτέλεση οφειλέτη ως προς τη διαδοχή στο πρόσωπο του επισπεύδοντος δανειστή και εφαρμόζεται και επί μετάθεσης της νομιμοποίησης προς δικαστική επιδίωξη της απαίτησης από το πρόσωπο του δικαιούχου της απαίτησης σε τρίτο - μη δικαιούχο διάδικο (ΕφΘεσ 2103/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, η έλλειψη των παραπάνω στοιχείων δεν θεραπεύεται με τη μεταγενέστερη προσκόμιση αυτών στη δίκη της ανακοπής (ΑΠ 914/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 782/1994, ΕΛΛΔ/νη 1995.838, ΠΠρΘεσ 3236/2019, ΠΠρΘεσ 38/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Παρά τα ανωτέρω, στην περίπτωση της διαδοχής του δικαιούχου λόγω σύμβασης μεταβίβασης των τιτλοποιούμενων τραπεζικών απαιτήσεων κατά τους ορισμούς των Ν. 4354/2015 και 3156/2003, με δεδομένη τη συνθετότητα και την έκταση των επιμέρους πράξεων, από τις οποίες απαρτίζεται η μεταβίβαση των απαιτήσεων και εν συνεχεία η ανάθεση της διαχείρισης αυτών, άρα και των αντιστοίχων εγγράφων που την πιστοποιούν, η απαίτηση συγκοινοποίησης στον καθού η εκτέλεση οφειλέτη, στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 925 παρ. 1 ΚΠολΔ, ολόκληρων των σχετικών συμβάσεων μεταβίβασης και ανάθεσης της διαχείρισης, εκτός του ότι δεν συμπορεύεται με το πνεύμα της ρύθμισης του ανωτέρω άρθρου 925 παρ. 1 ΚΠολΔ, είναι ιδιαίτερος πολυτελής, εξόχως δαπανηρή, στείρα τυπολατρική και παρεμβάλλει σοβαρά εμπόδια στην εκτελεστική διαδικασία, παρεμποδίζοντας αδικαιολογήτως την πρόσβαση σε αυτήν των δανειστών. Η αναγκαστική εκτέλεση θέτει μεν συνήθως τον τύπο πριν από την ουσία, όχι, όμως, σε βαθμό που να εγγίζει τα όρια της κατάχρησης. Κατ' ανάγκη λοιπόν, θα πρέπει να επιλεγούν εκείνα μόνο τα έγγραφα, που αποδεικνύουν την συντέλεση της μεταβίβασης και στοιχειοθετούν τη νομιμοποίηση του επισπεύδοντος. Καθώς δε τα αποτελέσματα της μεταβίβασης επέρχονται αυτοδικαίως εκ του νόμου και χωρίς άλλη διατύπωση και έναντι τρίτων από την καταχώριση της κάθε σύμβασης στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του Ν. 2844/2000, είναι προφανές ότι και η νομιμοποίηση της εταιρίας που αναλαμβάνει τη διαχείριση των μεταβιβασθεισών απαιτήσεων αρχίζει ακριβώς από τότε. Άρα, τα έγγραφα, που πιστοποιούν τις ανωτέρω πράξεις και

ολοκληρώνουν τη μεταβίβαση και την ανάθεση της διαχείρισης, είναι τα μόνα κρίσιμα και θα πρέπει να συγκοινοποιούνται στον οφειλέτη με την επιταγή. Όλα τα υπόλοιπα, οσηδήποτε σπουδαιότητα και σοβαρότητα αν παρουσιάζουν για τη διαδικασία της μεταβίβασης καθ' εαυτήν, δεν παύουν να αποτελούν στοιχεία, που αφορούν στις εσωτερικές σχέσεις των εταιρειών. Τα έγγραφα που νομιμοποιούν, συνεπώς, την εταιρεία που ανέλαβε τη διαχείριση των μεταβιβασθεισών απαιτήσεων, είναι η καταχώριση σε περίληψη που περιέχει τα ουσιώδη στοιχεία των συμβάσεων μεταβίβασης και ανάθεσης της διαχείρισης, σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ν. 2844/2000, ήτοι η δημοσίευση του εντύπου που καθορίστηκε με την υπ' αριθμ. 161/337/2003 (ήδη ΥΑ 207/2020) απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης στο ενεχυροφυλακείο του τόπου της κατοικίας ή της έδρας του μεταβιβάζοντος, με το σχετικό απόσπασμα των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων απ' όπου θα φαίνεται η καταχώριση της μεταβίβασης της απαίτησης του καθού η εκτέλεση. Η κοινοποίηση των εγγράφων αυτών είναι αρκετή και ανταποκρίνεται πλήρως στη νομοτυπική μορφή των εγγράφων που αξιώνει το άρθρο 925 παρ. 1 ΚΠολΔ (ΕφΘεσ 177/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ με περαιτέρω παραπομπές σε θεωρία και νομολογία).

Εν προκειμένω, με τον πρώτο λόγο ανακοπής, όπως αυτός εκτιμάται από το Δικαστήριο, η ανακόπτουσα ισχυρίζεται ότι η καθής η ανακοπή δε νομιμοποιείται ενεργητικά να επισπεύσει την προσβαλλόμενη εκτέλεση και δη την κατάσχεση του ακινήτου της, καθώς είναι απολύτως άκυρη η αναγγελία της παραβιάζοντας τις διατάξεις των άρθρων 925 και 972 παρ. 1 εδ β Κ.Πολ.Δ διότι δεν προέβη σε συγκοινοποίηση μαζί με την αναγγελία της των απαιτούμενων νομιμοποιητικών εγγράφων της, με αποτέλεσμα να μην αποδεικνύεται ότι αυτή είναι διαχειρίστρια και δεκτική καταβολής της απαίτησης για την οποία επισπεύδεται εκτέλεση και ως εκ τούτου να είναι άκυρη η αναγγελία της. Ο παρών λόγος ανακοπής είναι νόμιμος, ως στηριζόμενος στις αναφερόμενες στην ανωτέρω μείζονα σκέψη της παρούσας διατάξεις και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα. Από όλα τα έγγραφα, τα οποία νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, άλλα από τα οποία λαμβάνονται υπόψη προς άμεση απόδειξη, άλλα δε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (σημειωτέον ότι ουδείς μάρτυρας προτάθηκε προς εξέταση) αποδείχθηκαν κατά την κρίση

του Δικαστηρίου τα εξής πραγματικά περιστατικά: Με την υπ' αριθμόν 4-3-2022 αναγγελία της καθ'ης σε βάρος της ανακόπτουσας με την οποία αναγγέλλεται στον διενεργηθέντα την 23-2-2022 Ηλεκτρονικό Πλειστηριασμό, που επισπεύσθηκε από την «

Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις» και δυνάμει της υπ' αριθμ.

κατασχετήριας έκθεσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Θεσσαλονίκης, ενώπιον της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης, κατοίκου Θεσσαλονίκης, η οποία

ασκήθηκε από την καθ'ης προκειμένου να ικανοποιηθούν από το εκπλειστηρίασμα οι αναγγελλόμενες απαιτήσεις της, οι οποίες προέρχονται από τις υπ' αριθμ. αίτηση – σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας «

» και της υπ' αριθμ.

αίτηση σύμβασης χορήγησης πιστωτικής κάρτας «

», που συνήφθησαν μεταξύ της δικαιοπαρόχου Τράπεζας με την επωνυμία «

» και της ανακόπτουσας. Αντίγραφο της αναγγελίας επιδόθηκε στην ανακόπτουσα την 9-3-2022. Η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «

» την 12-7-2021 επέδωσε στην ανακόπτουσα την με αριθμ.

έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης

με την οποία κατασχέθηκε η κύρια κατοικία της ανακόπτουσα, που βρίσκεται επί της οδού ήτοι

ένα διαμέρισμα του 1^{ου} ορόφου που αποτελείται από 2 δωμάτια, σαλόνι, κουζίνα, διάδρομο, χωλ και λουτροαποχωρητήριο, με εμβαδόν 84 τμ, με ΚΑΕΚ

Ορίστηκε ημέρα πλειστηριασμού η 23 Φεβρουαρίου 2022, με τιμή πρώτης προσφοράς 182.903,00 ευρώ. Την 23-2-2022 διενεργήθηκε ο ανωτέρω πλειστηριασμός και το ακίνητο κατακυρώθηκε στον πρώτο υπερθεματιστή, έναντι του ποσού των 182.904,00 ευρώ.

Ακολούθως η καθ'ης την 9-3-2022 επέδωσε την από 4-3-2022 αναγγελία της στην ανακόπτουσα, φερόμενη ως μη δικαιούχος διάδικος και ως διαχειρίστρια των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού τιτλοποίησης με την επωνυμία «

». Με την αναγγελία αυτή η καθ'ης αναγγέλλθηκε στον διενεργηθέντα

πλειστηριασμό την 23-2-2022 προσκομίζοντας σε επικυρωμένα αντίγραφα 1) την υπ' αριθμ. αίτηση – σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας και της πρόσθετης πράξης αυτής, 2) την από 11-3-2013 καταγγελία, 3) Το από 03-3-2022 αντίγραφο κίνησης για τον υπ' αριθμ. λογαριασμού, 3) Την υπ' αριθμ. αίτηση – σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας και της πρόσθετης πράξης αυτής, το από 2-3-2022 αντίγραφο κίνησης για τον ανωτέρω λογαριασμό, 4) την από 2-7-2018 σύμβαση πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, η οποία έχει νομίμως καταχωρηθεί στο Δημόσιο βιβλίο του Ν. 2844/200 και ειδικότερα στο Ενεχυροφυλάκειο Αθηνών με αριθμό πρωτοκόλλου , δυνάμει της οποίας μεταβιβάστηκαν στη εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία « », επιχειρηματικές απαιτήσεις σύμφωνα με τα άρθρα 10 και 14 του Ν. 3156/2003, 5) την μεταβίβαση της εν λόγω σύμβασης που καταχωρήθηκε στα δημόσια βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών σε τόμο 9 και αύξοντα αριθμό 32, 6) αντίγραφο του από 29-6-2018 πληρεξουσίου από την « » προς την «

», για την διαχείριση των απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις. Η ανωτέρω εταιρεία με την αναγγελία της ζήτησε να ληφθεί υπόψη κατά τη διανομή του εκπλειστηριάσματος, κατατασσόμενη στον πίνακα κατάταξης που θα συνταχθεί, ως δανειστές της ανακόπτουσας, επικαλούμενη και υποστηρίζοντας ότι, ενεργεί ως μη δικαιούχος διάδικος και ως διαχειρίστρια των απαιτήσεων της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία « », κατόπιν της ως άνω μεταβίβασης στο πλαίσιο τιλοποίησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις της ανωτέρω ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3156/2003. Μαζί με την εν λόγω αίτηση κατέθεσε τα προαναφερόμενα αποδεικτικά έγγραφα της απαίτησής της. Με τον κρινόμενο λόγο, η ανακόπτουσα ισχυρίζεται ότι για να αποδείξει η καθ'ής η ανακοπή τη νομιμοποίησή της ως διαχειρίστρια και δεκτική είσπραξης της ένδικης απαίτησης και κατάταξής της στον πίνακα έπρεπε να συγκοινοποιήσει με την από 4-3-2022 αναγγελία της και τα κάτωθι νομιμοποιητικά έγγραφα: 1) τα παραρτήματα των συμβάσεων πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων προς την εταιρεία ειδικού σκοπού

με την επωνυμία «

», όπως προβλέπεται από την υπ' αριθμ. 161338 υπουργική απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης (ΦΕΚ 1688/18-11-2003), από το οποίο θα φαινόταν ο αύξοντας αριθμός κάθε τιτλοποιημένης επιχειρηματικής απαίτησης, ο αριθμός πιστούχου/πελάτη, το ΑΦΜ ή ο αριθμός δελτίου αστυνομικής ταυτότητας του πιστούχου και των συνοφειλετών., ονοματεπώνυμο, διεύθυνση και ιδιότητα των αντισυμβαλλόμενων και παρεπόμενες εμπράγματα ή ενοχικές απαιτήσεις, τον φυσικό ή ηλεκτρονικό αριθμό της σύμβασης και την ημερομηνία αυτής. Με τον τρόπο αυτό, η καθ'ής η εκτέλεση και ήδη ανακόπτουσα, θα ήταν σε θέση να ελέγξει επαρκώς και με πληρότητα την ενεργητική νομιμοποίηση της αναγγέλλουσας καθ'ής η ανακοπή και ιδίως αν στη σύμβαση διαχείρισης περιλαμβάνεται η απαίτηση της πιστώτριας τράπεζας, αν η σύμβαση ανάθεσης έχει καταρτιστεί νομίμως και αν προβλέπεται σε αυτή η δυνατότητα δικαστικής επιδίωξης και εν συνεχεία είσπραξης της απαίτησης, ενώ θα μπορούσαν να ελεγχθούν και οι όροι της σύμβασης μεταβίβασης ώστε να προβληθούν τυχόν ακυρότητες αυτής. Ως εκ τούτου, εφόσον η αναγγέλουσα - καθ'ής η ανακοπή δε συγκοινοποίησε τα αναλυτικώς αναφερόμενα ανωτέρω έγγραφα, ώστε να αποδείξει εγγράφως ότι νομιμοποιείται στη διαχείριση και είσπραξη της ένδικης απαίτησης, μολονότι όφειλε να το πράξει αυτό και ανεξαρτήτως της ύπαρξης βλάβης, η από 4-3-2022 αναγγελία της καθ'ής πάσχει από ακυρότητα. Κατόπιν τούτων και δη λόγω έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης της καθ'ής η ανακοπή κατά την προαναφερόμενη πράξη εκτέλεσης και συνεπώς εξαιτίας έλλειψης ουσιαστικής αλλά και διαδικαστικής προϋπόθεσης του τίτλου για την απαίτηση, πρέπει η κρινόμενη ανακοπή να γίνει δεκτή κατά παραδοχή του πρώτου λόγου της και να ακυρωθεί η από 4-3-2022 αναγγελία της καθ'ής σε βάρος της ανακόπτουσας με την οποία αναγγέλλεται στον διενεργηθέντα την 23-2-2022 Ηλεκτρονικό Πλειστηριασμό, που επιστεύσθηκε από την «

» και δυνάμει της υπ' αριθμ.

κατασχετήριας έκθεσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Θεσσαλονίκης, ενώπιον της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης, κατοίκου Θεσσαλονίκης, η οποία ασκήθηκε από την καθ'ής προκειμένου να ικανοποιηθούν από το

εκπλειστηρίασμα οι αναγγελλόμενες απαιτήσεις της και να ακυρωθεί η κατάθεση στη συμβολαιογράφο του πλειστηριασμού , των εγγράφων με τα οποία φέρονται να αποδεικνύονται οι αναγγελλόμενες απαιτήσεις της καθ'ης. Τέλος, πρέπει να καταδικασθεί η καθής η ανακοπή, λόγω της ήττας της, στα δικαστικά έξοδα της ανακόπτουσας (άρθρα 176, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ και 58, 63, 65, 66, 68, 84 του Ν. 4194/2013), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την από 4-3-2022 αναγγελία της καθ'ης σε βάρος της ανακόπτουσας με την οποία αναγγέλλεται στον διενεργηθέντα την 23-2-2022 Ηλεκτρονικό Πλειστηριασμό, που επισπεύσθηκε από την «

» και
δυνάμει της υπ'αριθμ. κατασχετήριας έκθεσης της δικαστικής
επιμελήτριας του Εφετείου Θεσσαλονίκης , ενώπιον
της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης, , κατοίκου
Θεσσαλονίκης, η οποία ασκήθηκε από την καθ'ης προκειμένου να
ικανοποιηθούν από το εκπλειστηρίασμα οι αναγγελλόμενες απαιτήσεις της , οι
οποίες προέρχονται από τις υπ'αριθμ. αίτηση – σύμβαση
χορήγησης πιστωτικής κάρτας « » και της υπ'αριθμ.
αίτηση – σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας
« » και **ακυρώνει** την κατάθεση στη
συμβολαιογράφο του πλειστηριασμού , των εγγράφων με
τα οποία φέρονται να αποδεικνύονται οι αναγγελλόμενες απαιτήσεις της
καθ'ης

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθής η ανακοπή στα δικαστικά έξοδα της ανακόπτουσας,
τα οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ.